

radodarnih Vranščanih čez 90 fl. za nakup šolske zastave. Ta lepa zastava okinčana s podobama brezmadežno spočete dev. Marije in sv. Alojzija blagoslovila se je dne 3. t. m. po preč. g. župniku A. Balonu, koji je sveto opravilo sklenil z lepim govorom povdarjajoč važnost šol. pouka naslanjajočega se na nauk najboljšega učitelja Jezusa Kristusa. Po končanej sv. maši podala se poda mladež z razvito zastavo v šolsko sobo, v katerej je bilo zbranih mnogo domačih gospa in gospodov ter tudi udov Savinjskega učiteljskega društva, koje je v povzdigo redke svečanosti omenjenega dne na Vranskem zborovalo. Tu v drugem domu mile mladine zahvalil se je g. nadučitelj Cizelj vsem dobrotnikom, koji so k nakupu zastave tako radodarno pripomogli, njegova hčerka pa posebno še g. Gabršku in preč. gosp. župniku v imenu hvaležnih součenk in součencev. Ko še je hčerka g. Schauerja presrečno zahvalo gosp. baronu Wittenbachu in njegovej visokorodnej gospe za blagohotno prevzeto kumovanje izrekla, zaklical se je trikratni „živio“ presvitlему cesarju ter zapela h koncu cesarska pesem. S tem je bila slavnost končana in ne preostaja mi drugoga, nego da zakličem požrtvovalnim. šoli tako prijaznim Vranščanom in neumorno delavnemu rodoljubu Gabršku u „slava!“ Hvaležnost obdarovane mladine Vam nikakor ne bo izostala.

Od sv. Vida bl. Ptuja. (Iz šole.) Sv. Vidska in Selska šolska mladina je obhajala dne 1. maja svoj pomladanski praznik pri sv. Vidu. Ob 1/2 9. uri je bila slovesna šolska meša, pri kateri so tudi bili udje krajnega šolskega sveta navzoči. Po sv. meši smo se zbrali, „pod lipami“, kjer smo šolsko mladino v okrog postavili. Tukaj so mladino prijazno nagovorili sv. Vidski načelnik krajnega šolskega sveta preč. g. župnik o. Klemen Salamun, razloživši njej pomen te šolske veselice. Na to so se vrstile deklamacije, v katerih se je proslavljala vzpomlad in mesec majnik, potem petje, slednjič telovadba. Ko je šolska mladež svoje storila, okreščala se je obilno s tečnim kruhom in dobrim vinom; oboje so blagodušno darovali preč. g. župnik, kar nam je nov dokaz, kako dobrotni in srčno dobri so preč. g. župnik šolski mladini svoje velike župnije. Obe šolski vodstvi jim izrekate prisrečno zahvalo. Bog povrni! Vina je daroval tudi sv. Vidski obč. predstojnik g. Šošterič, hvala mu! — Želimo, da bi se že o pravem času s krajnim šolskim svetom in z obč. predstojništvu sporazumeli, kako naj bi spomin 40letnega vladanja presvitlega cesarja dostojno obhajali. 18. avgust (cesarjev rojstni dan) bi bil za to slavnost primernejši, kakor 2. december.

Iz Maribora. (Izjava.) V 1. številu dne 5. januarja t. l. je naš list prinesel dopis iz

Celja: Volitev dež. poslanca. V njem se je reklo o gg. volilcih: Kirchmeier, Val. Kožel, Fr. Čepe, Fr. Spes v Škofji vasi, J. Mastnak in Mart. Spes na Ljubečnici, Lud. Müller, Fr. Kolkolj in Jož. Schmid v Ločah, J. Hajošek, J. Vehovar, A. Zupanc v Pristovi, J. Gajšek, J. Pajek, J. Korošec v zg. Lažah, Fr. Jonke, Fr. Kunej, st. in Alojzi Walland v Oplotnici, Jož. Lenko, Bl. Hrovat, Jož. Wolf v Št. Petru, Jak. Kohn, Jan. Marzidovšek na Zbelovem, Luk. Kotnik, Gr. Drobne v Skomru in Fl. Košič, Jurij vitez Goslet, R. Dirmajer, J. Fitz, Al. Logar, M. Terpotec, V. Bitner, Jož. Mol, Fr. Polak, Al. Zravnik, Mat. Plavšak, J. Logar, vsi iz Trbovelj in Al. Tischler in Ant. Kokošinek iz Vitanja. „da so vredni, naj jih častimo Slovenci enako, kakor judje vse okužene, kateri so morali v puščavi živeti in se človeške družbe ogibati itd.“ Podpisano uredništvo našega lista obžaluje, da je ta dopis našel prostor v listu, ker smo prepričani o splošnjem poštenju vseh zgoraj imenovanih gg. volilcev, ter jih prosimo naj odstopijo od tožbe zoper odgovorno uredništvo našega lista.

B. Ferk, odg. urednik.

Od Malenedelje. (Upanje. Društvo.) Ako je človek tudi otožen, če vendar motri krasno prirodo, kakor se razvija sedaj, pozabi na svoje gorje, zljajša se mu nekako duša in srce. — Priden kmetič ogleduje si veselo in zadovoljno krasno razcvetene jablane itd. po svojih ovočnjakih, katere mu obetajo sladkega ovočja v obilici. Zopet z upom in strahom ozira se na strneno polje, po katerem lahen vetrič valuje z lepo ozimino. Mnogo truda, mnogo znoja stalo ga je minočo jesen spraviti ozimino v zemljo, — Bog zna, bo mu li nebo milo, da mu hudourni oblak z ledom vsega upanja zopet v par minutah ne uniči? Vendar upanje ga jači, saj kmet mora upati, saj je upanju vaje. Bog, da bi se ne varal! Naše bralno društvo upliva plodonosno v vsakem obziru na našo mladež. Radi si fantje pritrčajo težko zaslužene krajcarje, da si zamorejo izposojevati in čitati različne knjige in spise. Slovenci, snujmo si bralna društva, ta so tako rekoč steber slovenstva, ker imajo namen, širiti narodno zavest med prosti narod! Kadar pa imamo prosti narod probujen, dosegli smo svoj smoter in naše pravične narodne terjatve gledé ravnopravnosti bodo se nam izpolnile. Žal Bog, ko se le taka narodna podjetja od strani bolj materijalnih ljudi prezirajo in vse premalo podpirajo.

„Junior“.

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Novi spomenik cesarice Marije Terezije je, kakor se poroča, krasen

in je bilo njegovo razkritje v nedeljo ob enih popoldne vseskozi veličastno. Nj. veličanstvi cesar in cesarica in 69 udov ces. rodbine je bilo vpričo, ljudstva pa gotovo nad 10.000. — Drž. zbor še vedno „proračunjuje“, to se pravi, z razpravo gledé drž. proračuna še ni pri konci, vendar pa so sedaj seje mirne, skorej premirne. — Predlog princa Liechtensteina ne pride sedaj v razpravo, ampak še le jeseni in dotlej predloži, kakor se zatrjuje, vlada sama načrt postave, ki naj postavi ljudsko šolo na verska tla. — Šulverein ima o binkoštih svoj občni zbor, letos bode v Brnu in pojde tje tudi nekaj naših štajarskih šulvereincev. — „Zajemna zavarovalnica“ v Gradcu ima pri nas veliko zavarovancev, dopisuje pa jim neki le nemški. To ni prav. — „Bauernblatt“ priporoča nemškim kmetom, naj vložijo denarja za spomenik necemu Anzi Kudlich, češ, da je bil on prvi, ki je predlagal, naj se rešijo kmetje rabote. To je norost, ki nije resnici v oči, kajti v tem ne gre čast nikomur, če ne cesarju Ferdinandu. — Koroški bauernbund je imel v Št. Vidu neko zborovanje, na njem so pridno mlatili slamo in pa po duhovskem stanu. — V koroških Apačah so si osnovali podružnico sv. Cirila in Metoda, udov se je koj s kraja 80 vpisalo. V Dolnjem Dravbergu pa so dobili posojilnico. Obema društvoma želimo veliko sreče. — Mesto Kranj še nič ne zna, ali obdrži svojo gimnazijo ali pa mu jo vkonča ukaz naučnega ministerstva. — Železnica iz Ljubljane v Kamnik postane menda le resnica, vsaj trgovinski minister zatrjuje, da ni več ovir zoper njo. — V Gorici so prišli v mestni zastop bolj mirni možje, slov. volilci so jim pripomogli do zmage. Bodo jim li hvaležni? — V nedeljo, dne 24. junija, priredé slov. društva v Kojsem na Primorji veliko svečanost na čast 40letnice svitlega cesarja. Popoldne bode služba božja, po poludne pa ljudska veselica pred graščino. — Pri Barkovljah so prikopali do letišča ali stanovanja za poletje. To je sem iz rimskih časov, se vé, da je precej globoko v zemlji. — Drž. poslanec Burgstaller trdi, da imajo Slovenci ednajst slov. šol v Trstu, resnica pa je, da nimajo ondi nobene, pač pa je ednajst jih v okolici. Ali pa misli g. poslanec kje, naj pošilja slov. ljudstvo iz Trsta svoje otroke v one šole! — Hrvaški sabor ali dež. zbor je imel v ponedeljek, dne 14. maja, svojo prvo sejo, nagajiv pa menda ne bode madjarski vladi, kajti v njem je velika večina „mož vlade“. — Ogerski finančni minister se hvali, da je v prvem četrtletju blizu za poldrugi milijon več davkov prejel, kakor lani v tistem času. Mi g. ministru privoščimo iz srca to veselje, saj ga uživa le redko.

Vunanje države. Koncem maja se zapre vatikanska razstava v Rimu. Romarjev prihaja še vedno k sv. Očetu, posebno veliko jih je

bilo iz Spanije. Le-ti so prišli v hudo zamero pri italijanskem ministru Crispiji, ker so v svojem nagovoru izrekli željo, naj se povrne sv. Očetu mesto Rim v popolno last. — Zastop mesta Rima je zavrgel nasvet, naj prepusti mesto prostor za spomenik Giordana Bruna. Bilo pa bi to tudi očitno razžaljenje sv. Očeta. — Španjska kraljica-udova se je pripeljala z mladim kraljem v Barcelono k razstavi, na poti ju je ljudstvo z navdušenjem pozdravljalo. — General Boulanger je bil zadnji teden v raznih mestih okraja, ki ga je izvolil si za poslanca. Ljudstvu ga je na večih krajih vzprejelo s klicem: Živio Boulanger! Živio cesar! Kakor se vidi, nima republika v onem okraju veliko prijateljev. — Pismo papeža, v katerem se izreka želja, naj irsko ljudstvo ne brani svojih pravic s silo, ni prav po volji vodjem irskega ljudstva. To je naravno, kajti radi bi prej ko prej pomogli ljudstvu do pravice, ali upamo, da izpoznajo h koncu, da je papeževa želja v resnici dobra. — Nemški cesar se počuti bolje in že ustaja za nekaj ur iz postelje, ne da mu je treba podpore. — Nemčija se kaže sopet za sovražnico Rusije. Vsa je podoba, da se nekaj plete, ne zna pa nihče prav, kaj in kedaj se doplete. — Rusija nima denarja in velike trume vojakov, ki jih ima sedaj v orožji, požró jej še tega, kar ga ima in tedaj mora ali poslati vojake domov, ali pa začeti vojsko. Oboje pa je nevarno za njo in zato se lehko razumeje, da še zmerom odlaša. — V Bolgariji so za spremembo ali ka-li nove ustaje zoper sedanjo vlado, tudi neka prošnja je šla v Petrograd k carju, naj prežene princa Koburškega iz dežele. No prošnja je lahka, a nje izvršitev menimo, da ne bode ravno lahka. — Srbski kralj, Milan, se je odpeljal na Dunaj, kjer biva sedaj kraljica Natalija s sinom, princem Aleksandrom; čez nekaj dni se poda ona v kako kopališče na Némško, kralj pa še ostane na Dunaji. — Nevihta med Turčijo in Grčijo je plegla a ni še do cela vtihnila, kajti Turčija še ni rešila vseh pritožeb gledé grških prebivalcev v Macedoniji. — Iz Masave ne pokliče Italija vseh vojakov ter ne misli več te dežele dati iz rok. — Don Pedro, cesar Brazilije v južni Ameriki, je zbolel v Milanu in je bilo nekaj časa malo upanja, da bi ozdravel, toda zdaj se mu je obrnilo na bolje. Kakor se poroča, odpravi Brazilija suženjstvo. Sv. Oče bodo izdali posebno okrožnico do tamošnjih škofov in govore v njej, naj se dela na to, da se izgodi le-ta odprava, čem hitreje je mogoče. — Republika „zedinjenih držav“ v severni Ameriki se pripravlja za volitev predsednika. Doslej je Cleveland predsednik republike in ima več upanja, da se izvoli tudi naprej, kakor pa Blaine. Le-ta bojda sam ne mara veliko za tako čast.